

Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
Karlovac

Poslovni broj: P Ob-137/2024-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Karlovcu, po sucu Marijani Brajak Mateša, u pravnoj stvari tužiteljice Hasede Rošić iz Vojnića, Kupljensko 73 D, OIB 53798101197, protiv I. tuženika Mensura Rošića iz Murskog Središća, Frankopanska ulica 46, OIB 26279403532 i II. tuženika Emila Rošića iz Slovenije, Lendava, Lendavske Gorice 1 B, radi utvrđenja bračne stečevine, nakon glavne i javne rasprave zaključene 03. lipnja 2026., u prisutnosti tužiteljice i tuženika osobno, po objavi 15. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tuženi zahtjev koji glasi:

„ I. Utvrđuje se da bračnu stečevinu tužiteljice Hasede Rošić (OIB 53798101197) i pok. Omera Rošić (OIB 09484635341) čini motorno vozilo – osobni automobil marke FIAT ULYSSE, boje srebrne s efektom, broja šasije ZFA17900013196831, godine proizvodnje 2004. godine, te se utvrđuje da je tužiteljica Haseda Rošić vlasnica navedenog motornog vozila u ½ (jednoj polovini)n suvlasničkog dijela.

II. Utvrđuje se da u ostavinsku masu iz pok. Rošić Omera (OIB 09484635341), o kojoj se vodi ostavinski postupak pred Općinskim sudom u Karlovcu pod poslovnim brojem: 25 O-2256/2023), ne ulazi ½ (jedna polovina) suvlasničkog dijela tužiteljice Hasede Rošić (OIB 53798101197) na osobnom automobilu marke FIAT ULYSSE, boje srebrne s efektom, broja šasije ZFA17900013196831, godine proizvodnje 2004.

III. Nalaže se tuženicama Mensuru Rošiću (OIB 26279403532) iz Murskog Središća, Frankopanska ulica 46, i Emilu Rošiću iz Republike Slovenije, Lendava, Lendavske Gorice 1 b, da tužiteljici Hasedi Rošić (OIB 53798101197), plate troškove ovog parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi od 5,50 % godišnje, a u slučaju promjene stope zakonske zatezne kamate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentnom razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, koje teku od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, sve u roku od 15 dana.“

II. Nalaže se tužiteljici Hasedi Rošić iz Vojnića, Kupljensko 73 D, OIB 53798101197, da tuženiku Mensuru Rošiću iz Murskog Središća, Frankopanska ulica 46, OIB 26279403532, naknadi troškove postupka u iznosu od 145,92 EUR, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tužiteljici Hasedi Rošić iz Vojnića, Kupljesko 73 D, OIB 53798101197, da tuženiku Emilu Rošiću iz Slovenije, Lendava, Lendavske Gorice 1 B, naknadi troškove postupka u iznosu od 168,30 EUR, u roku od 15 dana.

IV. Odbijaju se zahtjevi tuženika Mensura Rošića iz Murskog Središća, Frankopanska ulica 46, OIB 26279403532 i tuženika Emila Rošića iz Slovenije, Lendava, Lendavske Gorice 1 B, za naknadu troškova iznad iznosa iz toč. II. i toč. III. kao neosnovani.

Obrazloženje

1. Tužbom zaprimljenom kod ovog suda dana 21. svibnja 2024. tužiteljica je preložila donošenje presude kojom će se utvrditi da je suvlasnica osobnog vozila poblize naznačenog u izreci presude u 1/2 dijela obzirom da predmetno vozilo predstavlja bračnu stečevinu između nje i pokojnog Omera Rošića, oca tuženika, a iz kojeg razloga suvlasnički dio vozila tužiteljice ne ulazi u ostavinsku imovinu iza pok. Omera Rošića.

2. Tuženici su na ročištu održanom dana 03. lipnja 2026. dali odgovor na tužbu u kojima su osporili tuženi zahtjev u cijelosti navodeći da je utuženo vozilo upisano u službene evidencije kao vlasništvo njihovog pokojnog oca slijedom čega je isto i u njegovom isključivom vlasništvu.

3. Radi utvrđenja činjeničnog stanja sud je izvršio uvid u vjenčani list (list 4 spisa), rješenje od 6. svibnja 2024. (list 5 do 7 spisa), presliku prometne dozvole (list 8 do 9 spisa), Ugovor o kupoprodaji motornog vozila (list 10 spisa), tijekom postupka saslušani su tužiteljica i tuženici (list 94 – 95 spisa).

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Uvidom u vjenčani list izdan od Matičnog ureda Vojnić dana 21. svibnja 2024. (list 4 spisa) sud je utvrdio da su tužiteljica i Omer Rošić dana 07. svibnja 2021. sklopili brak, a koji brak je prestao smrću Omera Rošića dana 18. listopada 2023.

6. Nadalje iz Ugovora o kupoprodaji motornog vozila od 01. studenog 2021. (list 10 spisa) proizlazi da je tužiteljica Haseda Rošić kupila vozilo koje je predmet ovog postupka. Dakle utuženo vozilo je kupljeno odnosno stečeno za vrijeme trajanja braka između tužiteljice i pokojnog Omera Rošića.

7. Zaključno iz preslike prometne dozvole za vozilo koje je predmet ovog postupka (list 8 – 9 spisa) proizlazi da je isto vozilo dana 03. listopada 2023. prijavljeno kao vlasništvo Omera Rošića, prijava je produžena 31. siječnja 2024. te je vozilo dana 15. veljače 2024. objavljeno.

8. Saslušana tijekom postupka, tužiteljica je u svom iskazu izjavila da je vozilo koje je predmet ovog postupka kupila 1. studenog 2021. kako pište na ugovoru o kupoprodaji koji je dostavila u spis. Vozilo je kupljeno od jednog policajca imena Igor za iznos od 3.000 kn. Novac za kupnju vozila pribavljen je na način da je tužiteljica vozilo marke Golf 4 koje je bilo njena imovina prodala svome sinu za iznos od 1.400 eur i tim novcem je kupila utuženo vozilo. Naime, u rujnu i listopadu 2023. tužiteljica je imala jedan sudski spor koji joj je izazvao veliki stres te je zbog toga vozilo koje je predmet ovog postupka darovala svom suprugu Omeru Rošiću kao bi isto glasilo na njega. Dogovor je bio da vozilo glasi na njega, a vozilo neka ostane onome koji nadživi drugog time da to nisu

nigdje zapisali, niti su sklopili takav ugovor o tome, a vozilo je prebačeno na Omera Rošića.

9. Tuženik Mensur Rošić je u svom iskazu osporio iskaz tužiteljice u cijelosti navodeći da osporava da bi vozilo koje je predmet ovog postupka bilo bračna stečevina tužiteljice i njegovog pokojnog oca jer vozilo u prometnoj dozvoli glasi na oca tuženika. Tuženik ne zna kada je vozilo kupljeno, kojim novcem ni tko je kupio vozilo. On jest razgovarao sa ocem i to telefonski, ali nisu razgovarali o njegovoj imovini jer tuženik nije imao ekonomskih interesa prema ocu. Nisam vidio ni oca ni tužiteljicu da bi vozili utuženo vozilo. Također ne znam tko je kupio utuženo vozilo.

10. Tuženik Emil Rošić je u svom iskazu naveo da osporava da bi utuženo vozilo bilo bračna stečevina između tužiteljice i pok. Omera Rošića jer je isti upisan kao vlasnik vozila i to jedini vlasnik u prometnu dozvolu. Tuženik također zna tko je i kada kupio utuženo vozilo, ali ga tužiteljica sigurno nije kupila jer ona nije imala novaca da tako kaže ni za burek. Zaključno je naveo da mu nije stalo do utuženog vozila jer je ono staro i male vrijednosti, ali mu je do principa i do sjećanja na pokojnu majku jer smatram da je tužiteljica prisvojila svu imovinu njegova oca koju je otac stekao za vrijeme braka sa majkom tuženika.

11. Odredbom čl. 35. Obiteljskog zakona (Narodne novine broj 103/2015, 98/2019, 47/2020, 49/2023, 156/2023; dalje – ObZ) propisano je da bračni drugovi mogu imati bračnu stečevinu i vlastitu imovinu, dok iz čl. 36. st. 1. i st. 3. ObZ proizlazi da je bračna stečevina imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, a bračni drugovi su u jednakim dijelovima suvlasnici bračne stečevine, ako nisu drukčije ugovorili.

12. Iz čl. 39. st. 1. i st. 2. Obz proizlazi da je imovina koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka, ostaje njegova vlastita imovina. Vlastita imovina je i imovina koju je bračni drug stekao tijekom bračne zajednice na pravnom temelju različitom od temelja iz članka 36. istoga Zakona.

13. Sukladno naprijed navedenom temeljem dokaza provedenih tijekom postupka sud je utvrdio da predmetno vozilo ne predstavljala bračnu stečevinu tužiteljica i pokojnog Omera Rošića.

14. Naime, iz iskaza tužiteljice proizlazi da je predmetno vozilo kupila sredstvima pribavljenim prodajom vozila marke Golf 4, koje je predstavljalo njezinu vlastitu imovinu. Navedeno proizlazi iz njezina iskaza u kojem je navela da je vozilo marke Golf 4, koje je bilo njezina imovina, prodala svome sinu za iznos od 1.400,00 EUR te da je upravo tim novcem kupila predmetno vozilo. Budući da je predmetno vozilo stečeno zamjenom stvari koja je predstavljala posebnu imovinu tužiteljice, ono je u trenutku stjecanja zadržalo pravnu narav posebne imovine.

15. Nadalje, iz iskaza tužiteljice proizlazi da je predmetno vozilo nakon kupnje darovala svome suprugu, pokojnom Omeru Rošiću, pri čemu među strankama nije sporno da je prijenos vlasništva na pokojnog Omrea Rošića izvršen. Time je suprug tužiteljice predmetno vozilo stekao darovanjem, odnosno pravnim poslom koji ne predstavlja stjecanje bračne stečevine u smislu članka 36. Obz, već način stjecanja posebne imovine.

16. Sud nije prihvatio da okolnost koju je tužiteljica navela, a prema kojoj je između nje i supruga postojao usmeni dogovor da vozilo nakon smrti jednoga od njih ostane onome koji nadživi drugoga, može utjecati na drukčiju pravnu ocjenu. Naime, takav usmeni dogovor ne mijenja pravnu prirodu stjecanja predmetnog vozila niti pretvara posebnu imovinu u bračnu stečevinu. Osim toga, raspolaganje imovinom za slučaj smrti uređeno je pravilima nasljednog prava te ne može proizvesti pravne učinke na temelju usmenog dogovora bračnih drugova.

17. Slijedom navedenog, sud zaključuje da predmetno vozilo nije predstavljalo bračnu stečevinu tužiteljice i pokojnog Omera Rošića, već je nakon kupnje bilo posebna imovina tužiteljice, a nakon izvršenog darovanja postalo posebna imovina njezina supruga. Stoga nisu ispunjene zakonske pretpostavke da bi se predmetno vozilo smatralo bračnom stečevinom.

18. Sukladno navedenom odlučeno je kao u toč. I. izreke.

19. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025; dalje ZPP).

20. I. tuženik je zatražio naknadu putnog troška za dolazak na ukupno tri ročišta u ovom predmetu u iznosu od 200,00 EUR, u koji iznos je uključio i trošak cestarine. II. tuženik zatražio je na ime putnog troška iznos od 550,00 EUR, također uključujući trošak cestarine, kao i naknadu izgubljene zarade u iznosu od 1.500,00 EUR.

21. U odnosu na zahtjev za naknadu putnih troškova sud utvrđuje da tuženici uz troškovnike nisu dostavili dokumentaciju iz koje bi proizlazila visina stvarno nastalih troškova putovanja, poput potvrda o plaćenju cestarine, računa za gorivo ili drugih isprava. Stoga je sud, radi utvrđenja uobičajenih troškova putovanja na predmetnim relacijama, izvršio uvid u javno dostupni kalkulator troškova putovanja Hrvatskog autokluba (HAK).

22. Sud je I. tuženiku priznao trošak dolaska na tri održana ročišta u ukupnom iznosu od 145,92 EUR.

23. Naime, I. tuženik ima prebivalište u Murskom Središću, a postupak se vodio pred ovim sudom u Karlovcu. Prema podacima iz kalkulatora Hrvatskog autokluba (HAK), udaljenost između mjesta prebivališta I. tuženika i sjedišta suda iznosi 169,97 km u jednom smjeru, pri čemu procijenjeni trošak goriva za jedno povratno putovanje iznosi 16,32 EUR, a trošak cestarine 8,00 EUR, odnosno ukupno 48,64 EUR po jednom povratnom putovanju. Budući da je I. tuženik pristupio na tri ročišta, sud mu je priznao putni trošak u ukupnom iznosu od 145,92 EUR.

24. Sud je II. tuženiku priznao trošak dolaska na tri održana ročišta u ukupnom iznosu od 168,30 EUR.

25. II. tuženik ima prebivalište u Lendavi, Republika Slovenija, a postupak se vodio pred ovim sudom u Karlovcu. Prema podacima iz kalkulatora Hrvatskog autokluba (HAK), udaljenost između mjesta prebivališta II. tuženika i sjedišta suda iznosi 196,31 km u jednom smjeru, pri čemu procijenjeni trošak goriva za jedno povratno putovanje iznosi 18,85 EUR, a trošak cestarine 9,20 EUR, odnosno ukupno 56,10 EUR po jednom povratnom putovanju. Budući da je II. tuženik pristupio na tri ročišta, sud mu je priznao

putni trošak u ukupnom iznosu od 168,30 EUR, dok je zahtjev preko dosuđenog iznosa odbijen kao neosnovan jer II. tuženik nije dokazao da su mu nastali troškovi u većem iznosu.

26. II. tuženik zatražio je i naknadu izgubljene zarade u iznosu od 1.500,00 EUR.

27. Uvidom u potvrdu trgovačkog društva DTB d.o.o. utvrđeno je da iz iste proizlazi kako je zbog izbivanja II. tuženika s radnog mjesta radi pristupa na tri ročišta u ovom predmetu trošak nastao trgovačkom društvu DTB d.o.o., i to u ukupnom iznosu od 1.500,00 EUR.

28. Budući da iz navedene potvrde proizlazi da je predmetni trošak nastao trgovačkom društvu DTB d.o.o., a ne osobno II. tuženiku, isti nije dokazao da je njemu osobno nastala imovinska šteta po osnovi izgubljene zarade. Stoga je njegov zahtjev za naknadu izgubljene zarade odbijen kao neosnovan.

29. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točkama II. do IV. izreke presude.

U Karlovcu, 15. srpnja 2026.

Sudac: Marijana Brajak Mateša

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave presude, a ako je presuda dostavljena stranci, rok za žalbu računa se od dana dostave presude. Žalba se podnosi pismeno u tri istovjetna primjerka ovome sudu, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Haseda Rošić, Vojnić, Kupljensko 73 D
2. Mensur Rošić, Mursko Središće, Frankopanska ulica 46
3. Emil Rošić, Slovenija, Lendava, Lendavske Gorice 1 B,

Broj zapisa: **9-3088a-c5fe0**

Kontrolni broj: **09cb5-b5a53-40130**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.